

BORSSZEM JANKÓ

A vig ezimborák.

Sz—i D—ő. (Cs—gyhoz.) Nézd csak pajtás! . . . ingadozik ám már Tisza Kálmán!

A szélbalgák.

AZ ORSZÁGOT összejárják,
Sok bolondot ígérgetnek :
Bankót, vámot, hadsereget,
Földosztást a szegényeknek.
Köz társaság itten-ottan
Megteszi a jó hatását,
Amottan meg fitogtatják
Kebelük loyálisát.

Egyikük Istóczy ellen
Zsidóbarát lapot csinál,
A másikuk zsidó-hecczet —
Istóczybat Istóczynál.
Magyarkodnak a magyarnak,
Hízelegnek tótnak tótul,
Simogatnak oláht, ráczot —
S zászlóikhoz a nép tódul.

Míg a kecskét jóllaktatják,
Káposztára jól vigyáznak.
Azt reménylik: így kerülnek
Kormányára a hazának.
No mert a ki a sok szótul,
Igérettől el nem kábul :
Szélbali lesz Imre gazda
Löllén gyártott müborátul.

Ekkor aztán: bankot, vámot
Hadsereget, — mind megadnak.
Jó dolga lesz a zsidónak,
Tót-, oláh-, rácz- és magyarnak.
A hatalmat meg a földet
Összevissza mind fölosztják —
S végül a sok osztózásban
Fölosztatik Magyarország.

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Bécs, april. 25.

Tisztelt kolléga,
Hohó! megálljunk!
Tessék megmondani, mit
jelentsen ez a dolog?
Aru-statistika! Ugyan
ugy-é! Mire való az, mi szükségük rá?

Az urak odalenn, ugy veszem észre, nem gondolták meg kellőleg, mit jelent az, ha magukra vonják a verfassungspartei és dr. Johann Kaiserschmarn haragját.

Tisztán kimondom: nem vagyok önökkel megelégedve.

Ismétlem, nem vagyok megelégedve.

Mondja meg Tisza Kálmán urnak, hogy dr. Johann Kaiserschmarn nincs vele megelégedve.

Hisz ez valóságos emancipáció! 67-ben politikailag — most meg közgazdaságilag . . . no csak az kellene még, hogy a brünni posztót se akarják viselni! Mire fognak még önök vetemedni?

No de remélem, ez a megintés tökéletesen elégséges lesz s önök sietve fognak rohanni, hogy azt a rendszabályt eltöröljék és lemondanak minden oly gondolatról, mely a nyíró pásztor és nyirott birka közötti gyengéd viszony megszakítását vonhatná maga után.

Mi nem vagyunk követelők.

Nem kívánjuk, hogy Tisza Kálmán feljöjjön és bocsanatot kérjen a bécsi kereskedők grémiumától, melynek méltó haragját magára vonta.

Ha pedig lelki furdulástól hajtva, fel találna jönni és meg akarna vezekelni: elengedjük neki a hamuhintést a fejre, szőrcsuhát és meztlábságot, csak mutasson őszinte megbánást.

És törülje el a bélyeget.

Felhatalmazom, hogy leveletem közzé tegye, mint a verfassungspartei ultimatumát.

Maradtam tisztelettel

DR. JOHANN KAISERSCHMARN.

Börzeviczy W. M. élcei.

Amig a szélsőbal a közös hadsereg ellen dikcióz, ez megmenti nekik a kerületeiket. Szeget Szegeddel! (Viermentes! Wasserdücht!)

Miletics Szetyi kiadta programját — a becskerekit. Szerb megyéket akar magának kibecskerekíteni. Szóval: keleti Svajcz. (Rülhafft!)

Küzdöttem a théâtre paré érdekében, hogy a közönség virága legyen benn, ne a dudvája. Különbén majd théâtre paréj lehet belőle. (Vornöhm und geustreich zugleuch!)

Még azzal vádolják az algiri főparancsnokot, hogy nincsenek térképei: mikor mindjárt kéznél van az Atlasz! (Noch etwas Cannabich im Leib!)

Erdélyben az oláhok, Fiumében a horvátok sürgetik a »Divorçons«-t. Ugy látszik nem gondolnak arra, hogy a »Divorçons« p o f l e v e s sel végződik. (Grob — aber feun!)

A város azt izeni a tanítónőknek, hogy »jövödben nincs remény.« (Hülfe! — d. h. Geburtshülfe!)

MAGYAR MINISTEREK ÉS FŐURAK BUDAVÁRÁBAN.

(Kép a jövő napokból.)

Gróf Z—y J—ő. Egy kis sajtóhibát követett ugyan el a bécsi szobó, de csak annál hívebben fejezi ki, mily hatalmas visszhangra talál a magyar ipár támogatása. Éljen a hazai ipár! Éljen a hazá!

Helfi a konverziórul.

— Separatum votum. —

EM vagyok e művelettel megelégedve. Azért nem, mert a bankároknak hasznot hajt; én pedig tudtam volna oly bankársoportot fölfedezni, mely nemcsak hasznot nem kívánt volna, sőt ráfizetett volna csupán a dicsőségért, hogy ő konvertálhasson. Továbbá nem helyeslem az időpontot, melyben azt véghez viszik. Hiszen most, mikor ugyanis sok a tőke, nem mesterség a konverzió! Várt volna a miniszter addig, amíg a tőke elbukik s akkor csinálta volna meg az átváltozást. Ez aztán virtus lett volna! De a mi kormányunk minden rény nélkül való. Aztán meg bizonyosan tudom, hogy két év múlva sokkal kedvezőbb lesz a pénzpiacz. Azt kérdik tán, honnan tudom? A megfejtés nagyon egyszerű: én jós vagyok. Delfi és Helfi közt csak egy betű a különbség. Délutánonként felülök tryposzomra s azon nyargalászok végig a konjekturák birodalmában. Ily módon kisütök mindent előre.

Végül még csak egyet!

Renténél a tőkét nem kell megfizetni — Szapáry tehat megtehetné volna. Mivel pedig nem létező tőke után kamat se fizetendő, azt is törülhetné volna. Így aztán tőke és kamat egyszerre lehárul az ország nyakáról. Így konvertáltam volna én! S így fogok konvertálni, ha fináncminiszter leszek.

A budapesti forrásvédő-kongresszus programja.

(Ki van írva május elsejére.)

MAGYARORSZÁG védrendszerének jelentékeny hiánya az, hogy forrásainak védelmére eddig semmi sem történt. Csak a leves forrásra fordítatik némi figyelem, az is csak néhány lelkes szakácsnő által. Ez állapotnak végét kell vetni; a magyar forrásvilág terén forradalom szükséges. Ennek előidézésére ime néhány indítványunk.

A történelmi kutforrások (például a Hunyady János-kiserü vízförrás Budán, vagy az országos levéltár) kimerítése ellen védrendszer szabályok hozandók s a buvárok, kik folyton azokból meritene, súlyos adók által szorítandók meg.

A források bősége attól is függvén, hogy tartalmuk holmi apró erecskék fölbuzgása által el ne fecsérlődjék, oda kell működni, hogy mindenféle buzgóság az országban szigoruan ellenőriztessék, amit már Talleyrand is kifejezett e szavakban: »surtout point de zèle«, azaz: csak tulbuzgást ne! Hogy ez ellenőrzésnek a buzogányokra is ki kell-e terjednie és mennyiben? — az iránt a régészek és forrástani szakférniak külön egyezzenek meg.

Természetes, hogy a források kategóriájába tartozik a bugyogó is; mert ami forrás van, az mind bugyogó. Ezt bizonyítja már az is, hogy a geologusok közt Szabó is van. Hogy a bugyogók tulszaporodása a forrásbőség szétforgácsolódását vonja maga után, az bizonyítékra nem szorul; a magyar nadrág obligát behozatala tehat a forrástudomány föltétlen követelménye. Hogy pedig e

rendszerrel késni nem szabad, azt eléggé mutatja az a körülmény, hogy hazánkban már oly Csurgó is akad, mely nem is csurog. Hová jutunk, ha majd idővel a bugyogó sem bugyog, a buzogány sem buzog s a forrás sem forr többé!

Nem szabad kifeledni a kávéforrást sem, mely szintén jobb napokat látott; itt okvetlenül el kell tiltani a jeges kávé, mely a forró kávé (és így a kávéforrás,) megölő betűje.

Elég sajnós, hogy honszerző Arpádunk a forrástanhoz nem értett. Csak így magyarázható meg azon hihetlenség, hogy a legnagyobb magyar folyó forrása nem is a magyaré. Még budapesti árveizeinket is Bismarck kegyelméből birjuk! Erről tennünk kell! A budapesti forrásvédő kongresszus alkudja ki Bismarcktól a Duna forrásainak átengedését.

A hazai ásványforrások ügye még fontosabb. Minden megye válasszon fő- és vice- mellé csevicze ispánt is. Így lesz a perzsa Gulisztán módjára magyar Suligulisztán, melynek trónja b o r s z é k s melynek társadalmát általános p a r á d s á g köti össze. Czélszerü védvámokkal pedig odáig lehet vinni a dolgot, hogy karisbadi helyett károly-kaszárnyait, marienbadi helyett mária-utczait fognak inni, nem is említve a rudasfürdei sprudel gyomorforogató hatásait.

Egyuttal a hazai források fönmaradásáért is meg kell tenni mindent. Hihetetlen, hogy mai nap még egyetlen egy forrásunk sincs tűzkár ellen biztosítva, egyetlen egy sem fűthető télen, sőt a legtöbb még csak palaczkra sincs fejtve, hanem szanaszét csörgedez a szabad természetben. Mennyi munka, mennyi gond vár a kongresszusra! Hanem isten neki, majd ad lelkesedést a kőbányai sórforrás.

A „Borsszem Jankó“ forrás védei.

KATYVÉRA! BÖLSESSÉGEK

— Látják ezst, uraim! Ezs itt azs omentum magnum, a melyet én most megfogom, dacsára annak, hogy azs átlátcsó.

— A peritoneum nagy, nagy folytatványokat képezs befelé, a melyek résint igen nagyok, résint közsépserü nagyságuak, résint kicsinyek.

— Uraim, ha én ezst azs arachnoideát, a mely most önök előtt létezsik, elrontom: azst önök többé nem fogják látni.

— A földolog, uraim, hogy ezs a metsés sikerüljön, mert azs nagyon finom historia.

— Ezst, uraim, hogy megértsék, ugy kell képzselni, mintha semmi se volna.

— Itt, uraim, van egy lik, a melybe én most mindjárt bemegyek... Imé, uraim, bent vagyok a dob ürbea.

— Azs én időmben még csak fagyú gyertyával éltek.

— Most itt mindjárt meg fogom önöknek magyarázsni a genitaliákat... Ezs itt, uraim, azs orr.

Törvényjavaslat

a kézműiparnak adandó kedvezményekről.

— Beadja: Eötvös Károly. —

1. §.

A kormánynak nem szabad az iparosok adóját a választások előtt elengedni, mert elcsipi őket a szélsőbal orra elől. Ami valóságos vesztegetés.

2. §.

A szélsőbal is veszteget, de csak ígéretekkel s ez morális eszköz, mert soha sem teljesedik; holott Tisza Kálmán kézzelfoghatót ad.

3. §.

Egyébiránt s különben is gyalázat, hogy a kormány csak a gyáripart protegálja, nem a kézműipart. Masinákat emberek helyett.

4. §.

Ez honáruulás, mert a masina német, angol, vagy francia, a kéz pedig magyar.

5. §.

Ennélfogva az ősmagyar kézműipar pártolandó, és pedig: a csáti botkésztés, fehérvári bicskagyártás, szürkelme-előállítás, pipaszár- és szurkáló-gyártás, taplósüvegészet és tulipántos ládafestészet.

6. §.

Hogy ez iparágak emeltessenek, nemcsak az iparosok részesülnek adómentességben, hanem a vevők is. Ezen az igen eredeti módon kétségkívül fel fognak a nevezett ágak virágozni.

7. §.

Oly szerződésnek kötendő a európai hatalmakkal, hogy külföldi ipartermék be ne hozathassék, Európa pedig kényszerítették a megjelölt cikkekkel tőlünk vásárolni.

Indítványok a komlóbeli cigány-kongresszusról.

Duhaj Marcsi azt indítványozza, hogy a betegsegélyző egyesület helyett inkább egésszégeseket segélyző egyesület alakítsanak, és pedig nem cigányokból valót, a kik aztán egy főresnél kevesebbet ne tehessenek soha a tányérba.

Füstös Misa nagybögös azt óhajtja, hogy minden brugós, primás legyen hátulról.

Kormos Muki kisbögös ezt az indítványt oda kívánja kibővíteni, hogy Magyarország primása ezentúl szintén a cigány nemzetségből választassék.

Csente Gazsi oda iparkodik, hogy a klárinétosnak ne két fujni csak nyáron; mert minek fujna télen, mikor ugy is elég hideg a klárinét?

Dudás Ábris azt sürgeti, hogy a czimbalmost minden más cigány nagyságolja, mert czimbalmos nélkül olyan a banda, akár a kártya makkdisznó nélkül.

Vályog Jancsi az olvasókört elfogadja, de úgy, hogy csak könyv nélkül legyen szabad benne olvasni, mert könyvből nem nagy tus.

A városi közgyűlésből.

— From our own. —

Börzeviczy W. M. A főváros közönségét méltó izgalomba ejti a legujabb sikkasztás, mert méltán megvárhatnók hivatalnokainktól, hogy olyanok legyenek, mint a testvérváros: ez »Pest és Ofen,« ők meg »fest und offe n« (Psssz!) De ily esetek mindenikben azt a hitet keltik, hogy nemcsak a rókusi, de minden városi pénztár beteg pénztár (Sanglant!) Az ellenőrzés határozottan hiányos, ha a Keiner eset után megtörténhetett a mostani, a tegnapi orr után az Orrmay (Aber Mocz!) De nem csoda, ha megteszik ellenőrnek Könnye urat, aki kötelességét persze könnyen veszi (Cz, cz, cz!) és mi most onthatjuk a keserves könnyeket Könnye hanyagsága miatt. (Groszartig!) Az ily kötelességmulasztó hivatalnok megérdemelné, hogy necsak felfüggeszsek, de fölakasszák! (Régi vez ez, Möricz!) De jó. Ajánlom vele magamat. (A város atyái megszöknek és ezzel a gyűlés véget ér.)

Pénzügyi szótár.

Aranyjárdék. — Aurea via media, melyen járni jó.

Beruházás. — Ha addig öltözködik az ember, míg végre meztelen.

Beváltás. — A hajdani keresztény világban megváltásra várt az emberiség, a mostani semita világban beváltásra.

Bimetallismus. — Mikor az embernek arany helyett is, ezüst helyett is csak papirosa van.

Bontoux. — Szó szerint: »jó köhögés.« A mitől Risztics náthát kapott és most is köhög.

Budapest-Zimony. — Az a görbe vonal, mely két pont között legegyszerűbb.

Emissio. — Hajdan az emissáriusokat fölakasztották, most aranyba foglalják.

Escompteur. — Tájszólás »escamoteur« helyett.

Foacière. — Hogy is szól a nőta: »Zsidó, zsidó, rongyos zsidó . . . van-e nálad biztosító?«

Consols (3 percentes.) — Össze nem tévesztendő a konzullal, mely gyakran 25 percentes.

Kotirozás. — A notirozáshoz képest az, ami a kóta a nótához képest.

Konverzió. — Olyan konvertálás, mely után a konvertita az örök üdvösség birtokában érzi magát.

Länderbank. — Kreditanstalt in parsibus fidelium.

Operáció. — Zsebmetszés chloroformaltásokkal.

Pénzkonferencia. — Szegény legények vándor-gyűlése.

Pioritás. — Amit legelőbb nem fizetnek meg.

Papírosrente. — Az olyan fidibusz, mely évenként kétszer meg szokott fiadzani.

Szerb vasutak. — A szerb tövis legujabb neme; szintén utfélen terem, de nem Szerbiából Magyarországra, hanem Magyarországból vándorol Szerbiába. Ha te engem kövel, én téged kenyérral.

FÖRMEDVÉNYEK.

I.

— Rradacsin bumbum. —

Be van csempészve!
Szélbali fészünkbe a loy-
alitási kakuktojás!
Két thalián csempészte
be, a Kálmán és Giardinetto
Nácsi.

Fölmegyünk Bécsbe!
Mi akik Budára se akar-
tunk fölmenni!

Dühöm kutyái majd szét-
tépik szívemnek toroklobron-
csolt bánatmentéjét.

Vége!... vége!...

Felültünk az opportunítás veloczipédjére s az már
gözerővel fog vinni a lejtőn le — le a mélybe... egész
odaig, ahol a kétféjű sas a miniszteri tárczákat őrzi!

Csak én ez áruló Helfialteszek arczába köphetném
utálatom emblemeit, enbelimet.

De mi ellenkeztünk, én s a löllei respublika Gam-
bettája.

Ellenkezésünk gyöngé vala és szintén magán viselte
némileg megzápult szagát a loyaltásnak. Mert hát mu-
szajság járma alatt nyög nyakunk s a legszüzebb függet-
lenségi talajon is felfakadtak már az opportunítási vad-
vizek.

Mindegy!

Törjön bár tárczakonczra az éhhad, én irántoki
megvetésem sujtásával hanyatom ki lelkületem atiláját!

— Dido... ksz, ksz!

II.

— Szurkoletto. —

Huh! — — — — —

Az álmkép idegmarczangoló lidercznyomásának
iszonyu ködképei nehezeden ziháló keblem feneketlen-
ségének odujába.

Czegléd szeme nyilik — hah! már veszve vagyok!
A szilárd talaj ingoványos rugalmának ingatagsága ki-
rántja lábaim alól a bátorságos lét pokróczát; ravas
számításaimnak vértezett hátán már érzem a fölocsudó
népakarat kérlelhetetlen vendégkísérőjét! Brrr!...

Bukom! A czeplédi rüpkök már mondogatják,
hogy csak az üres szó viszhangjának lármáját ütöm —
kérdik: hol a parlamentáris működés? De hát mit be-
széljek abban a czirkuszban, hol csak adórol meg holmi
törvényekről foly a szalmacséplés üres beszéde?

Jezsus Mária svati Jozef! A »Citatschatz« utolsó
szavát már fölhasználtam, minden káromkodásomat már
tiszter is megismételtem — már nem fog rajtuk! Hiába
mondom már bizalmasan, hogy az egyenes ág családfájá-
nak révén Verhováztól, a jakobénustól származdom, a
mi nem igaz ugyan, de eddig használt — azt mondják,
hogy: »bánja feki!«

Mint kigyó szisszenésének ólálkodó nesztét hallja a
fülem a szót: »Svihovay!«

Bukom — nem! de mégis — de még sem!

Bátorság Gyula — huh!

Kitánczoló, kikurizálom a mandátumot az asszo-
nyokkal, lányokkal. Lépre csalom őket gyöngyvirágos
felköszöntők dicséret maszlagával — és kiabálni fogok,
kiabálni, hogy a paraszt fül dobürjének tömkelege belé-
szédül. Kiabálni fogok Kossuth asztalán — ha kell,
alóla is!

— Dido, gipszpraczl!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Kérdi tőlem a Guszti pro-
fessorom a vizgán, hogy mi az
a méltányosság? No, mondom,
majd porzok én az ábrázatodba
és kezdek neki hadarni előnyt,
hátrányt, arányt, erényt, ártányt,
bárányt... amire azt mondja a
lajdinántba rekedt marsalli tana-
ram, hogy ha az ember már
jogász, akkor nem szava-
k a t kell tannni. Vágom vissza
neki: »Hiszen kérem alásan,
nem tanultam én egy szót
sem!« Le volt pipálva a kis Ve-
rulámi Bákó!

— A baleket becsapáskor megismerhetni: leemel a
kalapját.

— Magam féle ember jogásznak mutatkozik be. A böl-
csész meg a patyikus egyetemi hallgatónak.

— Dákó Pista czimborám fél a frájbiligos élettől; mert
mint a czibil életben jár tringeld a kellnernek, azonképen a
katonai életben a firernek.

— A hónap elején a Ferdi kelner nekem köszön; a
hónap vége felé én köszönök neki.

— A broziczernek csak a hónap vége felé van böcsü-
lete, ekkor már magam is az vagyok.

— Elseje felé soh'sem szeretem a vendégeket. A ki
hozzám jön tiszteletben — a ki nem jön, szeretetben részesít.

— Tegnap az »arany bolhában« egy slukra hajtottam
ki egy liter bort. Ez aztán a dö n t v é n y!

— Nem elég, hogy Karikás bácsi is Michael Ring volt,
most meg azt hallom, hogy a Bunkó primást valamikor Stok-
kingernek hitták.

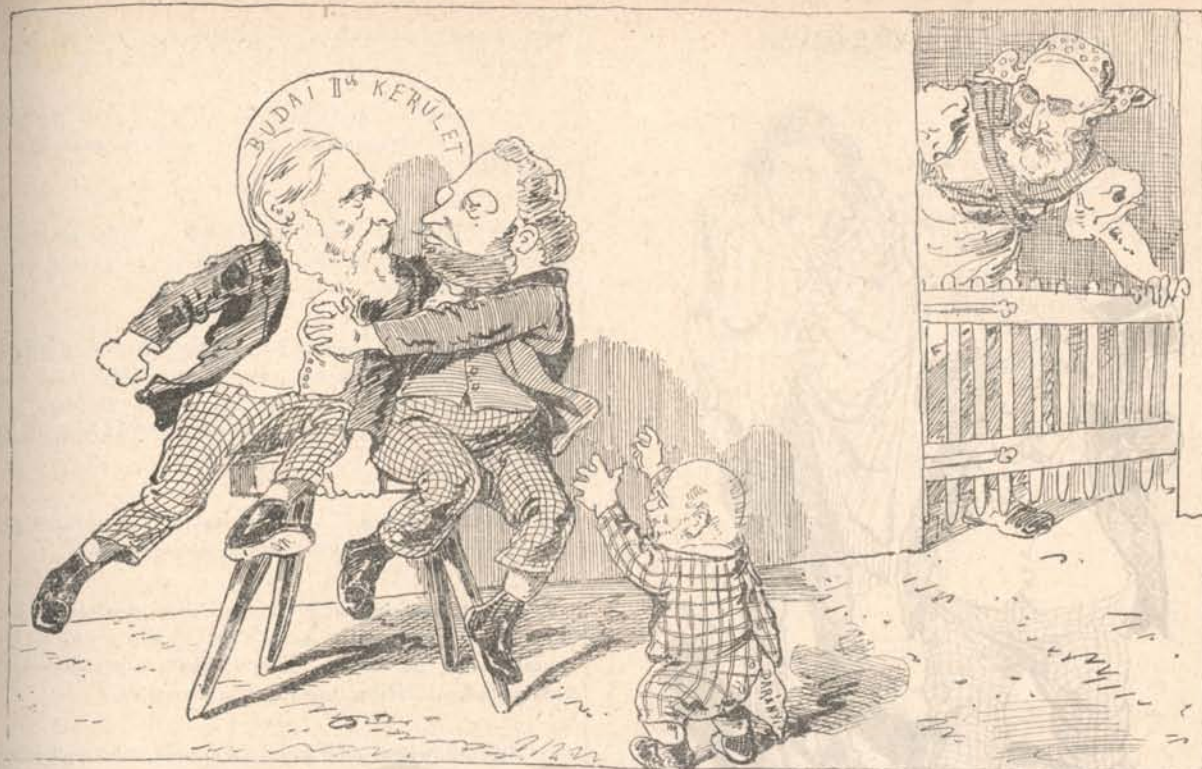
— Közeledni kell a tavasznak, mert a télirokkom gomb-
jai nagyon engedékenyek.

— Rész muzeumi ör lett volna belőlem: nem tűröm
magam körül a régiségeket.

— Tanulj emberismeretet! A bölcsész büdös kén-gyufá-
val »kedveskedik«; a medikus svéd masinával »szolgál«; a
jogász patent lájerczajgot — ad.

— Tiszta ironia, mikor a professor 20-án tul is urnak
szólítja a jogászt.

— Sligovicza is jó rum helyett a theába, ha vendé-
ged van.

Tr—t Á—n. Én ülök a székre!
 O—gh S—r. Nem, csak azért sem! Én ülök rá!
 D—i Nácziika. Én atalot föl ülni! Én isz! Én isz! (Sivalkodik.)

A mama. Ejnye, adta vén kamaszai, nem pusztultok? Ez az én kedves kis fiacskám, a kiben nekem örömem fog telni, mert ártatlan lelkesedéssel legbuzgóbban kiált majd mindig »igent«-t. (Székre ülteti az ő Nácziját.)

Időjárási végletek.

Zömöki. Füh, de melegem van!
Horgasi. No, én ide fönt meg fázom!

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

Elég átok vidékünkre, hogy az emberek oly mérvű boriváshoz folyamodnak, hogy elbucsuzhassanak eszűktől. Ha magamból akarok kiindulni, nem értem, mi szükség van ezen mesterkelt eszközökre.

Kopár Éva hátgerinczfájdalma a háton fekvés alkalmával már régidő óta jelentkezik, mint ezt fiatalkori ismerőse, Kádas Elek tanusíthatja.

Hodik Janos védenczem, midőn panaszos számarát a koplalástól megmentendő eltolvajolta: emberbaráti cselekedetet gyakorolt.

A holttest boncolásról fölvett jegyzőkönyv a halál valódi és tényleges bekövetkeztét a kellő megbízhatósággal nem konstatálja.

Könnyen felfogható magyarázatát adhatom annak, hogy Szapora Gábor fejének gyógyulása hosszabb időt igényelt,

mint Csoltán Fábiánné, mert Szapora Gábor nagyobb fejjel rendelkezik.

Volt szerencsém kimutatni az ügyész ur felfogásának tévességét az alkalommal, midőn szakképzettségemet maga ismerte el.

Nyaláb Panna azért, hogy férjét a feltört magtárba követé, fölfogásom szerint nem büntethető: a nő követni tartozván a férjét mindenüvé.

A legközelebb megtartott végtárgyaláson az általam az alibi igazolására hivatkozott tanu megjelelésébe némi csekély hiba csuszott be, mert tanu nem 21, hanem 79 éves, nem is jankováczi, hanem stettini lakos és nem is adóvégrehajtó, hanem okleveles bába.

Védenczem ha jolt korát tekintve, az inkriminált okiraton egyenes adósként nem is szerepelhetett.

Miért vitatnám, hogy az adai árva pénztárnál kezelési különbség, ugyanis 9 frt, majd 7 frt 33 kr, pénz többlet mutatkozott? de ez nem tulajdonítható a pénztárnok hibás elszámolásának. Hátha tolvaj járt a pénztárba?

Az éji őrzőjárat éjfél körül a kocsmá ablakán bezörgetve, durva hangon kijövetelre hívta fel a békésen együtt mulató fiatalságot. Én már régóta ismerem az éji örök ezen kihívó modorát.

Annyira elszoktak védenczeim a honorárium fizetésétől, hogy ez irányban tett ígéretüket veszélyes fenyegetésnek kell minősítenem.

Védenczem tévedett; a gyújtást a »Phönix« társaság alapszabályaira való tekintettel követte el, holott panaszos szénája az »Adriánál« volt biztosítva. Kérem a B. T. K. 827§-a alapján fölmenteni.

A sértett fél elégtételt követel. Hiszen midőn védenczem nyolcz helyen verte be a fejét, csak eleget tett neki.

Hogy illenek egymáshoz:

BEACONSFIELD
BENEDEK
BISMARCK

*Beaconsfield kicsinyből nagygyá
Gyorsan fölemelkedett.*

*Benedek meg, a ki nagy volt:
Chlumnál haj! törpüle meg.*

*Bismarck pedig a markába
Most még jobban köpöget*

BUSBAK
BOBULA
ÁRÓ FRICZI

*Busbakot káposzta mellé
Vig örzőnek teszik meg;*

*Bárá Fríozí, a ki vig volt,
Igy sohajt most: ne neked!*

*Bobulának épülete
Ritül megülledett.*

Ime ezek egymáshoz mind nagyon szépen illenek.

TUDOMÁNY

Édesz Fojdó bácsi!

Jaj! Ti szem mondhatom, mennyi fetszit mál a szivemen! Olyan léden nem ilhattam! Apa mindid a tölmömlé néz, ész ha egyebet csinálót mint isztolai gyatollatot, lá isz üt. Védle elment a választói tözé — Tisza Tájmán bácsi huszvéti tojásznat adott neti egy területet plezentbe — ész moszt ucú!

neti a tönnyvesz, taszlin it! Epen ott fetüdt egy nagy vasztad tönny, a melyet Schwicker fődymnasiumi pofessol bácsi fojditott magyalbul; czime: »Die ungarischen Gymnasien.« No, ez neted való, Laczi! mondot. Mingyál fojdatom isz. De nem tudtam jól medélteti a német szót. Azt mondja a 119 lapon: »Die ungarische Sprache als Bin dem ittel der übrigen Lehrgegenstände.« Uriszten-te, mi lehet ez? Hát ugy van az eledetiben, hogy: »A magy. nyelvi oktatás közvetlen kapcsolata a többi tan-szakkal.« A 257. lapon: »Rechnen mit Einheiten.« Éliti ezt? A magyalban így van: »egyes számításokban.« Mál moszt éliti, ugy-é? A 243. l. tömeg, nehézség, így van fojditva: »körperliche Schwere«; pedid én ugy tudom a tisz fizitámból hogy az Masse, Schwerkraft: Gravitation. Schwicker báczinat a tágulási együtth-ató nem Ausdehnungscoefficient, hanem: »die Gesamtwirkung der Ausdehnung« sztb.

De én azt hiszem, hogy a tanál bácsi, ati nem sze-jeti a magyalotát, tészatajva fojditott loszul, hogy azt mondhaszát a német tanál báczit, hogy mi magyalot tudatlan töftiltót vagyunt, ami ellen tigtatozom.

Medtaláltam a lédi ujszádótnban a Jótai Mólicz bácsi szép beszédjét isz, amelyet taltott az ujszádiló ujatnat, mitoj nála tisztejedtet. Fulcza! Hát medint jubilál? Hiszen hajmadéve volt 25 éves iló! Moszt az ilóiszádát 1842-től számítja; ebből aztat hozza ti, hogy az 1888-iti évvel, mitoj ünnepelni fodját az olszád 1000 évesz főnállászát, össze eszit az ő 50 évesz jubileuma, a mely tét nagy olszádósz ünnepet a mi osztályunt isz fényesen med fodja ülni. Isztenem, milyen gyönyölü vélet-len ez! A nemzeti déniusz intéző tezenet mondaná édesz apám, ha olyan szándétoz számítás nem volna. Czathogy ha Mólicz bácsi idazán 1844-ben tezdte az ilói mesztel-szédet, az ő 50 évesz jubileumánát, Malóti bácsi szelint, 1892-re tellene eszni. Ebből isz látszit, mettoja gyönyölü fantáziája van Jótai báczinat! Melt azt tanítja a mi plo-fesszol báczint, hogy a tépzelet átudolja az időt ész a téjt.

Moszt látom egy jelentészből, a mit a papánat be-tüldött a tönnytejesztedő, hogy Klein paul bácsi nacz-czelü muntát il »Róma« czimen. De jó volna magyalul isz olvaszni! Amivel vagyot,

Fojdó bácsi tezeit czótolva
hú tisz olvaszója

VIGYÁZÓ LACZI.

A s b ó t h Jani bácsi mitoj utazit R ó m á b a ?

V. L.

Tednap »itt« malasztaltat, mejt a tábjála fölpin-dáltam a tanál báczit, amitoj szavalászla tanit mintet, med a tanálné nénitét, amitoj a Zsoli tutyúját

szétáltatja. Pedid jól voltat eltalálva. Mitol egyedül ma-ladtam abban a nagy telemben, nagyon sziltam. Lejajzol-tam madamat isz.

Azt mondja a Szándol bácsi, Humboldt lesz belő-lem. Az sze tudott pindálni gyejet toliban.

Mivel a tavasz nap szudaja mál nagyobb szöd alatt éli a földet, a bodajatat apjántint ticzalja. Fodtam isz tettót, ész föltüzve egy 8-asz számu ledvasztadabb dömbösztüle, jövőle betüldöm.

Laczi.

Az erénynek nincs kora.

— Bizonyítványai jók. Látom, hogy tud bánni gyermekkel, hogy jó dada. Mik a föltételei?

— Mindenek előtt az, hogy a nagyságos ur békén hagyjon.

— !...

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontal.)

A Balombér jerekem szombaton délotán felolvasott nekem a Herrich ór koltór és tojélet című tonolmány. Én is kedvit kaptam hozzá, s minjár kimentem az esűbe, a sógár ótra stodirozni. — megengedjen nekem a dakter ór, de a mi a tojaletet megillet, a mostani höldjeknek kitönő felfogások van.

Istőcze ór se nem sinálhatja a legjobb gsáft az üvé rüpiratakal; — az otolsó főzetre is oda írta, hojd: »a korábban megjelent hat füzet is folyvást kapható.« Mast már láthatja, hojd miljen forcsa, ha a balha köhög — az az: ha a sok füzet keveset főzet.

— Bécsi magyarság. —

Csaszma fénykenyőcsött vitriol nélkül alapított 1835-ik évben F. I. bécsben. T. cz. közönség! Egyszers mint felkéretik, hogy ezek is az a valódi fénykenyőcs a mely ezen gyár név alatt skatuja-viguetével létezzik.

Igazi fürmedvény.

— Szörni szóra a „Függetlenség“-bol. —

Csanmogó léptekkel, ásitva jó elő a »mérsékeltég« nagy talpu méltósága, s dörmögve adja tudtul a világnak, hogy az ő arcját is megésapkodta a tavaszi szellő langy fuvalma. Ásítózás és dörmögés egy tollnyélre ütve, képezi a szörét, színét, természet rajzi egyediséget, stb.

— Fővárosi magyarság. —

(Badán-Országház-úteza 13 sz.)

Ezen a hábon van egy lakász, 2 zabá, 1 ganha, 1 vagomra, 1 Bálász az 1 Május kiotni. jobkéken 3 Aito göll megütny.

— A „Torontálból.“ —

Mindezeknél fogva, és mert a külömben szabályszerűleg megejtett választás jogerejét a szavazatszedő küldöttségnek pusztá állításokon nyugvó üres és hivatottan szó harca az általa vég-sorban constatált eredménnyel szemben megingatni nem képes a felfolyamodással megtámadott választást jóváhagyni.

— Biztosítási bevallás. —

Tekintetes apatikeros urnak R... u tekintetes uram bezeltem minapokká aseguracijojen el-pekedem 50 grajcar erekerekideni nuktat hazsam 52 hosa hoznak pitaral 5 el seléseje 3 el isfel Jotapasztos has salmafedeli Komora kebil epiltve hosa 3 el esfel jelesége 3 el is fel Istalo kosa 5 el zelesaja 3 elisvel mint salmafelezesen épiletkek ecfedel alat van Caktetezet azok azekreraltatni hat evre Lakása mezen Fizetni minden esdendere fogok P. J. has 100 forint komova 50 forint Istalo 50 forint ezesen 200 forint kistabban van else magyar ispanos.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Szilmay.“ Nem írta meg hiába. A könyv teljes czímének s a pagina-szám közlését azért mégis szívesen vennők. — Párisi fénykép. Nem tudjuk mire vélni. A fotografiához melynek eredetijét nem ismerjük, egy utbaigazító sor sem volt mellékelve. — K. K. Nem elég latinus. — Szbdk. Hiszen a jó magyar hazafi másutt is azon van, hogy jóvedelmét tiszszerte ke-

(Folytatása a mellékleten.)